

Óliviligari samfelag

Í einum fyrkant, innrammað við bláa rammu, stendur at lesa við feittum svörtum bókstavum, **óliviligari samfelag**, undirskrivað Sambandsflokkurin. Har sær man, hvussu ein stavifeilur kann broyta meiningina.

Har skuldi sjálvandi staðid: óliviligari samfelag, Sambandsflokkurin. Tú spyrst væl ikki, hvat hetta hevur staðid, nei, tað var tað eg helt tú sá sjálvandi, at tað stóð á aftastu síðu í Dimmalætting nr. 119. Dimmalætting nýtist ikki at siga okkum, hvør Sambandsflokkurin er, tað

vita vit øll, sum eru komin eitt sindur upp í árin, vit hava kent tað á okkara egna kroppi. Tað tíðina ynskir eingin av okkum aftur í Føroyum, heldur ikki teir svartastu sambandsmenn, tað ið sambandi ráddi fyrri borgum.

Eitt skal eg siga tykkum, javnaðarveljarum, sum Dimmalætting ráddi til at velja Sambandsflokkinn seinasta val, ti annars sluppu tit ikki í himmirikið. Nei, velji tit javnaðarflokkinn, har fáa tit loyvi til at dyrka tykkara andsliv, sum tit vilja, uttan at fylgja uppskrift

Dimmalættingar.

Eitt gamalt orðatak sigur, at hann ið elt teinkir, hann ilt gerð, og hvat annað hevur Dimmalætting og sambandsmenn gjørt enn at tonkt ilt um alt tað góða, sum teir ráðandi hava gjørt hesi seinastu seks árin. Tað má vera nokk fyrri hesa ferð. Tó, eitt var vist eftir, frk. Sørensen, hon hevur stungið hendið fram aftur hesa ferð upp undir valið.

Eg vóni ikki, eg taki feil, tað ið eg haldi tað vera ein hvalb-ing, sum P. M. Dam, sáli, skaffaði eitt skrivstovupláss

hjá tí almenna. Hann bleiv illa viðfarin í Dagblaðnum av hesi orsök, tí sakt hevði verið eftir einari kontordamu, og D. J. Sørensen fekk plássid, teir góvu honum so navni frk. Sørensen, og tað kann hann ikki gloyma teimum. Hann er nú kropin sær upp í sambandsleypin, og haðani spræinir hann tað eitrið, sum hann fyrr hevur sprænt yvir Sambandið, tað spræinir hann nú yvir lögmann, tí javnaðarflokkurin fór í samgongu við fólkaflokkinn.

J. G.

Ongin ger sær verri enn menniskja ger sær sjálv

Tað er val í dag. Vit hava øll fingið at vita, hvat flokkarnir ganga inn fyrri.

Tað er jú eitt orðatak, sum sigur, at «et er et søkort at forstå, andet er skib at føre».

Soleiðis er eisini við okkara landstýri og lögtingi.

Eg timi ikki at skriva allar tær negativu síðurnar hjá Paula Ellefsen, tí so blívur brævið slettis ikki lögugt, nú meini eg Paula Ellefsen sum politikkara. Tað kveldið, Sambandsflokkurin hevði orðið var stórt vónsvik, — ongantið bleiv eg klá yvir, hvussu teir ætla at stýra um teir koma til. Man fekk bara at vita, at ringt var at fáa sama kalva á krókin, sum aðrir høvdu mist — tað er ógvuliga lítið at hava at

halda seg til. — Eitt er púra vist og tað munnu Føroya fólk eisini verða klár yvir. Kemur Sambandsflokkurin í landstýri, so koma vit í nekur ræðulig rokár, arbeiðisloysi kann ikki forðast — tí leggja tit arbeiði niður her og har, so stoppar upp bæði við útviklingi og arbeiði til allar hendur.

Eg vil takka Atla Dam fyrri sitt arbeiði í landsstýrinum sum lögmaður. Ongin hevði klára at fingið so væl burtur úr, tí ikki altíð kann tað hava verið líka lætt. Landið er faktisk so væl fyrri sum ongantið, gott nokk er ein uttanlandsskuld, men tað er tað allastaðni, har nakað hendir. Tí tað kostar at seta arbeiði igongd, men tað ber

jú í sær, at fólk fáa arbeiði og samfelagið í síni heild útviklast.

Fólkid er bara blivið so forkelad, vil eg kalla tað. Tað er akkurat sum børn sum fáa alt tað, tey peika á.

Tey eru ótakksom og vilja hava okkurt annað, tey duga ikki at birða tað, tey hava, fyrr enn tað er ov seint og foreldrin ikki meira eru til.

Soleiðis 'fyrikemur Føroya fólk mær í dag. Koma við at finningur og haðani nú alt stendur í besta bloma, — men biðjið tit, ella kanska tit duga at siggja, aðrenn ov seint er, at vit hava tað so gott í Føroyum nú, betri enn í nekrum landi í verðini.

Vit kundu gjørt meir av jarðardyran, sjálvt um

okkara klima er so, at nógv ikki fæst at vaksa, men tað eru fleiri ting, vit kundu roynt, tí nógv liggur púra ódyrkað. Tað sær man best, tá man koyrir runt um í oyggjunum.

Vit kundu eisini gjørt meira við kriotúr-hald. So bleiv ikki so nógv at innflutt, tað er bara at begynna í smáðum.

Faktiskt hava vit stórar møguleikar, bæði á sjógv og á landi, og við einum sterkum Javnaðarflokki skuldi tað ikki verið ringt at komið í gongd.

Fólkaflokkurin og Sambandsflokkurin eru imóti uttanlands-sigling hjá Smyril. — Tað er dumt at koldæma eitt mál, aðrenn vit

hava roynt, hvat kemur burturúr. Nógv er drigið fram um, at Skipafelagið hevur roynt við ferðafólkaflutning og islendara somuleiðis, men tá vóru aðrar tíðir — heilt aðrar tíðir. So vitt eg minnst, kostaði ferðaseðilin til København við Tjaldrinum um 3—400,— kr, tað var sera dyrt tá. Ídag er alt útsett á tildømis D. F. D. S., aðrenn summarsesongin bygnur. Nú kunnu fólk hava bil við og forseta við at ferðast, soleiðis

var tað ikki fyrri 20 árum síðan. Høvdu føroyingar bara sjálvir eitt skip sum Winston Churchill, — men kanska tað kemur. — Rom bleiv ikki bygdur eftir einum degi.

Ná, eg fari at enda við at biðja fólk vara av húsum 8. november, og seta kross fyrri lista C, javnaðarflokkinum, so er ikki neyðugt at missa mótið, men hava bert gott í væntu!

S. P.

Nýggju klæðir keisarans

Tey flestu minnst helst søguna um keisaran, ið fekk nýggj klæðir, sum vórðu seld at vera so fin, at einas tey klóku dugdu at siggja tey. Nógv lótu seg lumpa av hesum pástandi, inntil eitt lítið barn avdúkaði alt gykilið við at siga: Jamen, mamma, hann er jú nakin!

Júst soleiðis avdúkaði útvarpssmenninir Adolf Hansen — oddafisk Framburðs- og fiskivinnuflokksins — fyrri øllum Føroya fólk, at teir høvdu hann í andgletti, og stóra tekk fái teir fyrri tað, tí aftaná eina so fullkomiliga avdúkan av hansara bluffpropaganda man neyvan nakar troysta sær at seta ein kross fyrri henda politiska pinkuling, ið vil kasta seg upp sum Føroyalands bjargari til hetta val.

Adolf verður spurður um, hvørjir eru marxistar í landsstýrinum, soleiðis sum hann og hansara partamenn agitera, men

hann snýr sær undan spurninginum við at siga, at hetta hevur hann ikki hugsað nærri um. Hann átti ikki at sloppið so ónsikkaður undan hesum spurningi — men lat gå, hetta sýnir bert, hvussu summir óandsvarligir menn sleingja tómar pástandir uttan hald í veruleikanum út í luftina, einas fyrri at skaffa sær sjálvum vald.

Hetta er óhugnaligt, men óhugnin verður enn størri, tá sami Adolf Hansen sigur, at fólk við ávisum politiskum liti ikki eiga at fáa álitisstørv í Føroyum. Var tað nakar, ið segði Berufusverbot, ella var tað bert rammin, ið flenti? Vit kenna hetta alt ov væl aftur frá navna-bróðir hansara í Týsklandi, Adolf Hitler, ið eisini forfylgdi annarleiðis hugsandi, og so er tað uppá tíðina at rópa — og rópa hart: Føroyingar, varið tykkum!!!

Siðan koma vit til hansara tvætl og lygnir um, at javnaðarmenn vilja taka pinkubørn frá mammunum og senda tey út til onnur at uppala, fyrri at tey kunna verða politiskt heilavaskaði. Dagræktarmammur í Føroyum, vilja tit verða lagdar undir at heilavaska tey børn, tit ansa? Adolf Hansen leggur tykkum undir tað, og so mugu tit sjálvar taka støðu til, hvat tit skulu gera við ein slíkan pástand. Eg hevði saksøkt mannin fyrri ærumeiðing, um eg var í tykkara stað.

Eitt annað er so, Adolf Hansen, at um tú ikki hevur uppdagað tað, so eru vit kvinnur fyrri langari tíð síðan vorðnar greiðar yvir, at vit ikki einas hava eitt undirliv, men eisini eitt høvd, og millum annað við hjálp frá Javnaðarflokkinum hava vit fingið møguleikar at útbúgva okkum og gera okkum

galdandi úti á arbeiðsmarknaðinum, til stóran frama fyrri tann føroyska búskapin, og vit nokta at lata teg tvinga okkum heim aftur til kjøtgrýtur-nar.

Fyrr varð trúttad niður í okkum, at vit høvduongan heila — ongan intelligens — men at vit einas vóru skaptar til at tæna manninum. Men vit, ið hóast alt umboða helvtina av Føroya fólk, hava so dyggiliga prógvað, at hetta ikki passar, og tað, ið vit hava vunnið, geva vit ikki uttan víðari frá okkum, bert tí at tú vilt geva okkum ringa samvitsku við at kalla okkum tikamammur. Tað er nevnliga ikki nøgdnin av teimum, tí ert saman við tínum barni, ið hevur so nógv at siga, men harafturimóti dygdnin av teimum, tí ert saman við barninum.

Eg skal geva tær rætt, so langt sum tú hevur

rætt, Adolf Hansen, og tað er, at tað hevði verið yniskiligt, um vit foreldur, og ikki einas mammur, sjálvi kundu valt, annaðhvørt vit vildu verið heima hjá okkara pinkubørnum ella latið tey út til onnur, men hetta er ein yniskidreymur, sum sjálvst ikki Javnaðarflokkurin, hóast hann ger sitt besta, er mentur at fremja enn.

Sjálvandi kostar dagræktin tí almenna nakað, men er tað ikki eitt sindur lægið at riva henda einstaka útreiðslu-post burtur úr samlaða figgiarlógini? Vit vita øll, at tað kostar at liva í einum vælferðarsamfelag, har vit altíð eru við til at gjalda til ymist, ið vit ikki persónliga fáa brúk fyrri. Eg fyrri mín part kundi t.d. nokta at galdið fyrri veg til Vikabyrgis, veg millum Hattarvík og Kirkju, havn í Skopun og onnur ting, ið eg aldri í livinum fái brúk fyrri, men noktaði eg at gjalda fyrri

nevndu samfelagsútbygg-ingar, vildi eg følt meg a-sociala ella ósolidariska við restina av Føroya fólk, ið eisini gjøgnum skattin eru við til at gjalda fyrri mangt, ið tænar heildini, um ikki júst teimum sjálvum — hetta er nevnliga treytin fyrri at liva í einum vælferðarsamfelag.

Og til allarseinast: Hvat vildi hitt føroyska samfelagið gjørt, um allar, kvinnur tóku tinni orð til eftirtektar og lögdu arbeiðið frá sær fyrri at sitið heima og ansa smábørnum: Sjúkrahús, skúlar, flakavirkir, skrivstovur o.s.fr.? Vit kundu lagt alt samfelagið lamið, um vit vildu, men vit gera tað ikki, tí vit føla okkum ikki so meint raktar av tínum tikamammupolitikki, sum tú trykt.

Jonhild Danbjørg Heinesen

Til tey lítið hugsandi

Hvat er plássid uttan Suverra hvat er gjørt her uttan har, minnst tit hin fitta drongin, omman gekk og leiddi hann.

Næstu ferð tú hittur Suverra, hevur stórverk hann útint, treffur hann á øllum økjum, hevur nakar teg á tað minnt.

Hvar um byin enn tú kemur, Suverri her og Suverri har, skilur tú mín góði vinur um nú ongín Suverri var.

Hvat er tað, sum tú kann vísa á, hinir hava framt og gjørt Suverri hann kann nora um flokkin mangt eitt aureksverki gjørt.

Vis mær á, hvat hin gjordi, meðan Suverri framdi sitt, her tað kann av sonnum sigast ójaunt eru evnir bytt.

Tann, sum her á nógvum økjum fremur stórverk, tekur feil, tann sum onki ger sum kúgvín, finnur neyvan sína geil.

Stuðli tit nú bara Suverra, so tit eiga nakað at vísa á. Minnst til, at onki her nú hendur, um nú Suverri fellur frá.

E. M.